

gøre det umuligt, at Østkystbanen bliver til Virkelighed.

Nu henviser man, som den højtærede Minister ogsaa gjorde ved første Behandling af nærværende Lovforslag, til de Vanskeligheder, der til Stadighed vil være for Muligheden af en Østkystbane. Man henviser til, at den nuværende østlige Hovedbane vil vedblive at løbe i alt for ringe Afstand fra en saadan Østkystbane, man henviser til de store Vanskeligheder i Terrænet, der vil være at overvinde for en Østkystbane, og som stadig vil være der, og henviser til, at med den Linieføring, der er Tale om, kommer Banen til at løbe gennem forholdsvis svagt bebyggede Egne — alt sammen Forhold, som man ogsaa fuldt ud var vidende om, da man i 1919 fra næsten alle Sider ventede, at Østkystbanen vilde blive til Virkelighed, naar de sønderjydske Landsdele indlemmedes i Danmark. Jeg kan ikke erkende, at der i de Oplysninger, der er fremsat af den højtærede Minister ved første Behandling, eller i de Oplysninger, der er fremsat i Jernbaneankommissionens Betænkning Side 17 findes noget som helst nyt, noget, man ikke var fuldt ud vidende om i 1919, da der var Enighed om Ønskeligheden af at gennemføre Østkystbanen, naar de finansielle Forhold maatte tillade det.

Under Forudsætning af den højtærede Formands Samtykke skal jeg tillade mig at oplæse nogle Linier af, hvad den højtærede Minister sagde ved første Behandling: „Som Forholdene ligger, ser jeg ikke, det lader sig gennemføre, og det har i Virkeligheden hele den sønderjydske Jernbaneankommission været klar over. For øvrigt er jeg slet ikke i Tvivl om, at vi kan foretage os, hvilke Foranstaltninger vi vil, vi kan bygge Privatbane fra Taps til Haderslev, og vi kan lade være med det, vi kan bygge Bane fra Aabenraa til Avnbøl, og vi kan lade være med det, vi kan gøre, hvad vi vil, saa vil Planen om en dobbeltsporet Østkystbane stadig væk dukke op i den kommende Tid — uden at jeg for mit Vedkommende tror, den nogen Sinde vil blive til Virkelighed, det ønsker jeg at sige straks. Og ud fra dette Synspunkt er det, jeg har stillet de foreliggende Forslag.“ Jeg kan formentlig gaa ud fra, at den højtærede Minister ved Behandlingen af de nu foreliggende Ændringsforslag vil udtale sig i ganske samme Retning som ved første Behandling af Lovforslaget, men det forekommer mig, at man maa være varsom med at fremsætte saa kategoriske Udtalelser for Fremtiden. Der findes dog ogsaa i Ud-

landet Steder, hvor store og meget vigtige Jernbaneforbindelser løber i umiddelbar Nærhed af hinanden, og jeg har personlig den Opfattelse, at Gennemførelsen af Forslaget om Lille Bælts Broen vil kunne faa meget stor Betydning for alle Trafikforhold i Jylland, ikke mindst ogsaa med Hensyn til Forbindelsen med det østlige Sønderjylland. Det forekommer mig, at det er alt for stærke Ord, hvis man siger, at Østkystbanen for Tid og Evighed vil være udenfor al Diskussion.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig ogsaa at minde om de Udtalelser, der er fremsat af de ærede Medlemmer, der nu hører til det Flertal, der stiller Ændringsforslaget under Nr. 1. Saaledes udtalte det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen ved første Behandling af dette Lovforslag bl. a.: „Jeg forstaar, at Spørgsmaalet om en Østkystbane ikke er skrinlagt for stedse, men de store Vanskeligheder, jeg allerede har peget paa, vil jo altid være der og vil maa ske altid være vanskelige at overvinde.“ Heri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen, der den Gang talte paa Venstres Vegne, Vanskelighederne er store, vil altid være til Stede og vil formentlig være vanskelige at overvinde. Men det ærede Medlem var den Gang af den Opfattelse, at Spørgsmaalet om en Østkystbane ikke var skrinlagt for steds. Jeg tror, den højtærede Minister havde Ret, naar han ved første Behandling udtalte, at hvad man end toretog sig, vilde Spørgsmaalet om en Østkystbane stadigt dukke op. Ja, det vil det ganske sikkert, fordi de østlige Købstæder i Sønderjylland er saa ulige mere vanskeligt stillet end de andre Købstæder i Østjylland. Derfor vil dette Spørgsmaal altid vende tilbage, som det Gang paa Gang er sket, siden P. C. Koch i 1853 udkastede sin første Plan til en direkte Forbindelse mellem de østlige Købstæder i Sønderjylland, et Forslag, som vil være de ærede Medlemmer bekendt, eftersom det er omdelt her.

Under de nuværende Forhold anser jeg det for ganske ugerligt at stille noget Forslag om selv en *begrænset* Statsbaneforbindelse mellem de Købstæder, her er Tale om. Naar de nærmest interesserede Egne stiller sig saa afvisende overfor det Forslag, som de gør, maa det Mindretal, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale her, være af den Opfattelse, at det vil være det mest formaalstjenlige at lade dette Punkt udgaa af Lovforslaget. Det vil saa vise sig, om der maaske paa et senere Tidspunkt skulde gøre sig andre Opfattelser gældende. I saa Fald